

[ఈగో - by SKU](#)[Back](#) [Home](#)

కిట్ట పాటీ ఇవాళ మా ఇంట్లో మూడింటికి. త్వరత్వరగా రెడీ అయిటేబిల్ మీద అన్ను సరైనసరికి ఇంకో ముగ్గురు ఇంకా రాలేదు. మిగిలిన వాళ్లందరూ తీరిగ్గా వచ్చేసరికి పాపుతక్కువ నాలుగు అయింది. ఫోట్ లాక్ అనుకున్నది ఎప్పటిలానే ఇండియన్ పంక్కువాలిట్ ప్రకారం లేట్ గా మొదలయింది. అందరిలో ఆఖరున వచ్చింది మోనా. తను ఇవాళ ఎదో బయటకి పెళ్ళిరావాలి.. కనుక ఈ సారి ఏమీ పండుకొని రాను అని చెప్పింది. అక్కడ లేట్ అయింది అని ఫోన్ చేసి చెప్పినా తను రాగానే బాగా ఏడిపించాలి అని అనుకుంటూ కొంచెం పిసుగ్గానే ఎదురుచూసాం అక్కడై.

కానీ తీరా మోనా వచ్చేసరికి తన మూడ్ ఏమిటో కొంచెం తేడాగా పుండని గ్రహించే సాము. ఏమెంది అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురింపించాము అంతా ఒకే సారి. ఒక్కసారి వరదలా వచ్చిన ప్రశ్నలకి మరి ఏ మేఘం కదిలిందో.. మోనా భోరు మని ఏడవటం మొదలెట్టింది. ఆమె ఏడవటం చూసి, అంతా ఒక్క జణం నిచ్చెప్పులం అయివోయాము. నేను మోనంగా లేచి పెళ్ళిప్రిట్ లోంచి చల్లటి మంచినీళ్నుతెచ్చి ఇచ్చాను.

ప్రక్కనే పున్న కుర్చీ నాకోసం భాళీ చేసి ప్రక్కకి పెళ్ళి కూర్చుంది ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్న రజని. రజని భాళీ చేసిన కుర్చీలో కూర్చుని, ఆమె భుజం ని మురుతూ ఏడవనిచ్చాను. "ఏమయింది మోనా?" అనునయంగా అడిగాను.

మా గ్రూప్ అందరిలోకి పెద్దదాస్తి నేనే. నలభైలలో పున్నదాస్తి. అందువలనే అనుకుంటా తమ సమస్యలు చెప్పుకోవటానికి కూడా అందరూ నన్నె ప్రిఫర్ చేస్తారు. మిగిలిన ఎవరికి ఏ సమస్యలు వచ్చినా అనునయంచి పిషుయం కనుక్కనే బాధ్యత నాకే అప్పచె పూర్తి పుంటారు.

"రాకే ష్టో నేను సెపరేట్ అయివోదా మనుకుంటున్నాను." పెక్కిళ్న మధ్య చెప్పింది.

అందర మూ ఆమె చెప్పినది పిని ఒక్కసారి రకరకాల స్థాయిలలో మా ఆశ్చర్యమూ, నిరశనా ప్రకటించాము. రాకే ష్టో మోనా మా కళ్లు ముందు ఈ ఊర్లో కాపురం మొదలెట్టినవారు. ఇంకా పెళ్ళి అయిరెండో సంవత్సరం పూర్తి అవస్తా వారు. అలాంటిది.. పిడివోవటమా!?

ఏవేవో ప్రశ్నలు అడగబోయన వాళ్లని చూపులతో అపి అడిగాను మోనా ని "దేనికి మోనా? ఏమయింది?"

"తను ఎంత అషంకారం షస్తి నాకు మొన్నే అర్థం అయింది. ఏం అన్నానా ఆశలని ఎలా నలిపేశినా ఏం చేస్తుందిలే పడి పుంటూంది అని పెథవ అషంకారం! తనకి నేనే మిటో చూపించాలి. ధాంక్ గాడ్! మొన్న మిస్ కారేట్ అయింది. లేక పోతే నా ప్రాణానికి ఒక పిల్ల కూడా తోడయవుండేది! ఇదిగో ఇప్పుడు లాయర్ దగ్గరనుండే వస్తున్నాను." పూర్తిగా కొరికేసిన గోళ్లని మళ్ళీ కొరకటానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది మోనా.

"పిచ్చి పిచ్చి మాటలు మాట్లాడకు. మిన్ కారేట్ అదృష్టం ఏమిటి? అసలు పిషుయం ఏమిటి?" కసిరింది ఈ రకం రాంబ్లోగ్గు అంటే పడని నీరజ.

"ఏ మయింది మోనా. కొంచెం పుశాంతం గా చె ప్పు). ఏ మీటీ నీ సిని మాల గురీంచేనా ఇంకా గొడవ?" నాకు ఇంత కు ముందు తెలిసిన విషయాలని దీనితో లీంక్ చేయచానికి ప్రయత్నిస్తా అడిగాను.

"అప్పును" అన్నట్టు తలూ పింది మోనా.

ఆకలీకి తాళలేని రాధిక తను తెచ్చిన సమాసాలు తీసి బేబుల్ మీర పున్న ఫైట్ లో పెట్టి తీసుకోచ్చింది. తీంటూ కథ విషయానికి అన్నట్టు.

"ఏం చె ప్పును అనితా. నేను ఆ మీసెస్ కాకి నాడ కాంటెష్ట్ గే లీచిన ప్పటి నుండీ కుళ్ళిపోతున్నాడు నాకు వస్తున్న పేరు, ప్రతిష్టలు చూసి."

"అలా ఎందుకు అనుకుంచావు మోనా. ఇంటి పట్టున పుండీదాసిపి ఒక్కసారిగా ఇలా ఫోన్లా, అభిమానులూ అంటుంటే కొంచెం సరదాగా ఏమన్నా అన్నాడ మో దానికి కుళ్ళిపోవటం లాంటి పెద్ద మాటలు దేనికి?" నచ్చచె ప్పబోయింది రజని.

"అదేం కాదు. నాకు కృష్ణ ఎంపోరియమ్ వాళ్ళ ఎడ్యుక్ట్ మెంట్ లో చాన్స్ వస్తే చేయసి వ్యతీర్థిలేదు. సరే, అని ఒప్పుకున్నా. కానీ సిన్న GFCL రగ్గర ఘాటింగ్ మాడచానికి పెళ్ళినప్పుడు అ సిని మాడైరెక్టర్ నన్ను చూసి, పచ్చి కలవ మని కార్డ్ ఇస్తే, పెళ్ళిని వ్యతీర్థిలేదు. ఎందుకు నన్ను ఇలా తోక్కుయచానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు? ఏం సంవత్సరం కష్టపడితే సంపాది స్తాడు బోడి ఒకటిన్నర లక్షలు! అదే నేను రెండు సిని మాలలో ఏక్కు చేస్తే నాకు రావానెల రోజుల పనికి లక్షల లక్షలు?" ఆవేశం గా కళ్ళ పెంబడి నీరు కారుతుంటే ప్రశ్నించింది.

ఆమె మాటలు వీంటున్న నాకు సరిగ్గ పదేళ్ళక్రితం మా ఇంట్లో జరిగిన మహిళారతం గుర్తొచ్చింది!

* * *

నేనూ, మా ఆయన శ్రీధర్ ఒకే కాలేజీ లో చదివే వాళ్ళం. కాలేజీ లో అతను మంచి స్టోడెంట్ అయితే, నేను బాగా గొడవలు చేస్తూ, యూనియన్ వ్యవహారాలు నడుపుతూ పియర్ల్ రకాల అల్లర్లు చేస్తూ పుండీదాన్ని. మా ఇద్దరి పరిచయం అసలు ఒక కల లాగ అనిపిస్తుంది. అతనూ నేనూ ఉత్తర దాఖిల ధృవాల వంటి వాళ్ళం. కానీ, ఎందుకు ఎలా ఎట్టుక్కు అయ్యానో శ్రీధర్ కి నాకే తెలీదు. ఎంత అతని బైపు మనుషులు నాకు నచ్చరు అనిపైకి అన్నా, తను ఎప్పుడో అమావాస్య కీ పున్నమికి తతెత్తు ఎవరైనా అమ్మాయి వైపు చూస్తాడు. ఆ చూసేది నన్నే కావాలి అనే పిచ్చి, పెర్చి ఆశ తో అతని దృష్టి లో పడాలని ఇంకొంచెం ఎక్కువ అల్లరి చేసేదాన్ని అతను చుట్టుపక్కల పున్నాడని తెలిస్తే.

మా వీధి లోకి వాళ్ళు ఇల్లు మారీన ప్పటి నుండీ అతని అమ్మగారు, అదే మా అత్తగారు, మా ఆడపడుచు లతో పరిచయం చేసుకొని, అతని తో కూడా పరిచయం చేసుకున్నాను. ఎప్పుడూ ఇంటి పట్టున పుండీ ఆంటీ ని చూసినా, తల వంచుకొని కాలేజీ కి పెళ్ళితల వంచుకొని తిరిగి వచ్చే మా ఆడపడుచు సునీత ని చూసినా ఎంతో ఆశ్చర్యం గా పుండీది.

నన్ను నేను ఎంతో మార్చుకున్నాను. శ్రీధర్ కోసం నేను చాలా మారాను. అమ్మ వాళ్ళు నా ఇష్టం

గ మనించి, శ్రీధర్ కి వుద్యోగం రాగానే మా పెళ్ళిచే సారు. నాన్నగారు శ్రీధర్ ని మా వ్యాపారం లోకి ర మృన్నా, తను ఇష్టపడక వుద్యోగం లో సెటిల్ అయితే, నేను అది శ్రీధర్ లోని ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిత్వం అని నాన్నగారికి నచ్చచెప్పాను.

సాహితి పుట్టింది. అది పద మూడేళ్ళది అయింది కూడా. నేను నాకు తెలీ కుండనే మా అత్తగారిలా అయివోయాను. పెళ్ళి అయి పదిహేనేళ్ళ అయివోయింది. మధ్య లో ఒకోసారి బోర్ కొట్టిది నాల్సెఫ్ నాకే. కానీ, శ్రీధర్ తన తెలివితేటలతో వుద్యోగం లో పైపైకి ఎదుగుతుంటే, నేను పెర్ ఫెక్ హోస్టెన్ లా తన వెనకాల వుండేదాన్ని.

ఉద్యోగం రీత్యా శ్రీధర్ పూనా బ్రాంస్ ఫర్ అయింది. అక్కడ కలిసాడు నాకు జానకి రామ్. మాతో కలిసి కాలేజ్ లో చదివేవాడు. ప్రస్తుతం పూనా లో ఎవో బీవీ సీరియల్స్ తీస్తున్నాడు. మా ఇంటికి వచ్చాడు. మా కబుర్ల లో శ్రీధర్ అసలు కో-రిలేట్ చేసుకోలేక వోయాడు. ఎందుకంటే, మేము, తను అప్పట్లో అంత తేడా గా వుండేవాళ్ళం. నేనూ, జానకి రామ్ మా పైండ్స్ ఎప్పుడూ కాలేజ్ లో అల్లరి బాచ్.. శ్రీధర్ పుస్తకాల పురుగు. నాకు కూడా శ్రీధర్ మీద మనసు అవలేదు అప్పటికి. కనుక, ఎప్పుడూ శ్రీధర్ ని ఏడిపించే ఈబేచ్ తో కలిసి నేను కూడా ఒకటో రెండో మాటలు అనేదాన్ని.

* * *

"ఇంటరెస్టింగ్! లవ్ ట్రియాంగిలా?" మైథిలి అడిగింది టెన్సున్ ఆపుకోలేనట్లు.

"లవ్వీ!?" ఫక్కమని నవ్వాను మైథిలి అడిగిన ప్రశ్నకి. "మేము కేవలం పైండ్స్ అంతే! లవ్ ఒక్కశ్శతోనే, ఆ ఒక్కడినీ నేను పెళ్ళిచేసేసుకున్నా." ఆమె సందేహం తీర్చాను.

"ఎహో! ఆగు.. నువ్వున్ నీ సిని మా పరిజ్ఞాన మా! తనసి చెప్పసివ్వకుండా మధ్య లో నీ ప్రశ్నలు ఏమిటి?" చనుపు గా పిసుకుండి జయంతి.

జయంతి పిసుక్కొపటం చూసి నప్పుతూ కొనసాగించాను నేను నా ఫ్లౌవ్ బేక్ ని!

* * *

మా పరిచయం ఎక్కడ ఆగిందో అక్కడ నుండి కంటిన్యా అయింది. అయితే, జానకి రామ్ తనకి ఎదో మాడు ఎపినోడ్డ ప్లైట్ సీరిస్ ఒకటి తీయటానికి బడ్జెట్ వుంది. కనుక దానికి కథ మా కాలేజ్ రోజుల అధారం గా తీస్తే ఎలా వుంటుంది అని ప్రతిపాదించాడు. నేను ఈ మాట తో ఎంతో **excite** అయ్యాను. నా ఉత్సాహం చూసి తనతో ఆ సీరియల్ కి పని చేయమని అడిగాడు. అది ఏ రకం పని అంటే చెప్పలేను. ఎన్నో ఆలోచనలు వుండేవి ఏ సీన్ ఎలా తీయాలన్నది. కానీ డైరెక్టర్ ని కాదు. ఎక్కడ ఏ ప్రత్తి ఏం మాట్లాడాలో చెప్పేదన్ని.. కానీ డైలాగ్ రైబర్ ని కాదు. ఇలా జాక్ ఒఫ్ ఆర్ ట్రైడ్స్ లాగ అన్నమాట. నేను ఈ కొత్త అయిడియా తో శ్రీధర్ లో అసఫనం పెంచుతున్నా అని గృహించలేక వోయాను.

మొదట్లో నేను చెప్పే మాటలు అంత ఇంట్రిష్ట్ లే కుండా వినేవాడు, తరువాత తరువాత "ఇంక ఆపు లెద్దా" అనబంతో మొదలయి, కొద్ది రోజులకే, జానకి ఫోన్ చేసినా, నేను మా ప్లాన్స్ గురించి ఎవరితో అయినా మాట్లాడినా చేసినా మూడ్ ఆఫ్ అయివోవటం మొదలెట్టాడు.

నాకు అర్థం కాలేదు. ఎందుకు ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు శ్రీధర్? ఇన్నాళ్ళా ఎనాడు తన పిజయాల గురించి తను నాన్-ప్లాన్ గా ఎన్ని గంటలకి గంటలు మాట్లాడినా ఆనందంగా తలూ ప్రతూ, తన పిజయం నా పిజయం అనుకుంటూ, తను నాకు నాలుగు మాటలు చెప్పే, వాటికి నా స్వింతం మాటలు మరో నాలుగు చేర్చి నలుగురికీ చెప్పేదాన్నే అపెవో నా పిజయాలుగా!? మరి శ్రీధర్ ఎందుకు నేను చేయాలకున్న పిషయాల గురించి మాట్లాడను కూడా మాట్లాడనీయడు?

మొదట్లో నా అసంతృప్తి నీ మా మాలు మాటల్లో చెప్పటం మొదలెట్టాను. తరువాత, వాదనలు, నెమ్ముచిగా తను చేతితో ఫోన్ పిసిరేష్ట్, నేను వండుతున్న గిసెన్లు పిసిరేసేవరకూ వచ్చాయి మా మధ్య వున్న బెస్ట్స్ న్ను. నాకు అసలు అర్థం అయిచి కాదు. తన బాధ ఏమీలన్నాది. నాకు సిజం చెప్పాలంచే ఎదో హచీ గా, జానకి నన్న పొగుడుతూ ప్రోత్సహించటం తో పోనీ చేసి చూద్దాం అన్నట్టు మొదలైన ఊహ, శ్రీధర్ ప్రవర్తన తో ఒక పట్టుదల గా మారింది. ఇంకా మా TV కార్బ్యూక్ మం ఘాటింగ్ కూడా మొదలవలేదు కానీ, శ్రీధర్ కీ నాకు మధ్య మాటలు కూడా కర్మమైన పరిస్థితి వచ్చింది.

మా చుట్టూలలో, మా అమ్మాయితో అదెదో పెద్ద ఇమ్మా అన్నట్టు శ్రీధర్ చేసి మాట్లాడటం నా మనసు నీ ఎంతో నొప్పించింది. ఎదో మొండితనం నాలోనూ బయలు దేరింది. ఏమిటి.. తన బాధ అనీ!

ఆఖరికి మా ఘాటింగ్ మొదలయే రోజు రానే వచ్చింది. ఆ రోజు ఉదయం.. పౌడ్రుటే ఆఫీస్ కి వెళ్ళా శ్రీధర్ ఏమీ ఎరుగనట్టు మా మాలుగా మా సాహితి తో మాట్లాడుతున్నాడు బేటిల్ దగ్గర. నేనన్న మనిషి పక్కన వున్న అనే ధ్వని లేకుండా తన తో మాట్లాడుతుంచే ఎన్నో సార్లు మనసులో తన నుండి వచ్చే రియాక్షన్లు గురించి రకరకాలుగా ఊహలు చేసుకుంటూ ఆఖరికి గుర్తు చేసాను.. మా ఘాటింగ్ ఆ రోజే మొదలు అవుతోందని.

ఆ సమయం లోనే అనిపించింది నా హచీ నీ గోరపించటం తెలీని శ్రీధర్ కి పిడాకులు ఇవ్వాలనీ!

* * *

"మీ ఆయన పేరు శ్రీధర్ కదా!?" అనుమానం గా అడిగింది మోనా.

నప్యతూ అవునన్నట్టు తలూ పాను. "ఇంకా ఆ శ్రీధరే మా ఆయన!"

"మరి నుప్పు ఆ సీరిస్ కి పని చేసావా? మీ ఆయన ఒప్పుకున్నారా? ఏమయింది?" రాధిక అడిగింది ప్లేట్ లోని మరొక్కు సమోసా తీసుకుంటూ.

"నాకు మా సాహితి జ్ఞానోదయం చేసింది."

"సాహితి! పద మూడేళ్ళ సాహితి చెప్పిన మాట విని నువ్వు నీ కెరీర్ వదిలేసుకున్నావా?" మోనా అడిగింది.

"కెరీర్ అంటే, నాకు కావలసినది అల్లొ నా సంతోషం. శ్రీధర్, నేనూ, సాహితి ముగ్గురూ సంతోషం గా ఇన్ని సంవత్సరాలు వున్నాం. కానీ శ్రీధర్ అషూయ, అపన మృకం, నా ఇగో అన్ని కలిసి మా కుటుంబాన్ని నాశనం చేస్తున్నాయి అని నేను కానీ శ్రీధర్ కానీ గృహించలేక వోయా ము. మేమిద్దరం మా గొడవలా, వాదనల్లో పడి మా సాహితి వైపు చూడటం, అది మమ్మల్ని ఏరకం గా చూస్తోందో గ మనించటం మర్చివోయా ము.

ఆ రోజు..

* * *

తన సహజమైన జైలీ లో ఒక విషపు బాణం వేసాడు శ్రీధర్ రాత్రి తను త్వరగా వచ్చి వంట ప్రమత్తాలు చూస్తోననీ, లేక వోతే, తను వచ్చేవరకూ వెయిచ్ చేయుమన్న చెప్పాడు. అది నా మీద వ్యంగ్యాప్తం! నేను ఇంట్లో వాళ్ళ తీండి గురించి పట్టించుకోకుండా నా ఘాటింగ్ అంటూ తీరుగుతానని తన కూతురు కి గుర్తు చెయ్యటం!

నేను ఎదో అన్నాను, దానికి తను తన మాటలని సమఖ్యించుకున్నాడు. నేను గట్టిగా కాఫీ కప్పు బేచీల్ మీద పెట్టాను.. ఆ అదురు కి కాఫీ కప్పు విరిగింది.. "చీ" అనేసి, తీంటున్న టిఫిన్ వదిలేసి శ్రీధర్ వెళ్ళివోయాడు. బిక్క మొఖం వేస్తూ సాహితి తీనటం ఆపేసి చూస్తూ పుండి వోయింది.

నేను శ్రీధర్ వెళ్ళివోయాక అక్కడ అన్ని తీసేసి వంటింటి లోకి తీసుకెళ్ళి సింక్ లో వేసి శ్రీధర్ కి పిడాకులు ఇచ్చేస్తాను అని గొఱుకుగ్గంటూ అక్కడ టీఫిన్ చేస్తుండగా అంది సాహితి.. "నీకు అసలు పుద్యోగం చేయాల్సిన అవసరం ఏమిటి? డాడీ సి అలా హర్ష చేస్తున్నావ. ఎందుకు?"

నాకు ఒక్క తటం అర్థం కాలేదు. సాహితి.. నన్ను మా పిష్యం గురించి ఎదిరిస్తోందా!? తను కూడా శ్రీధర్ లాగ మాట్లాడుతోందా? ఒకవేళ శ్రీధర్ ప్రగతి చూసి నేను కూడ శ్రీధర్ లాగ రియాక్ట్ అయి వుంటే అప్పుడు మరి శ్రీధర్ తో ఇలాగే మాట్లాడి వుండేదా? ఏమైనా, చిన్న పిల్ల దానిని ఈ ప్రశ్నలు అన్ని అడిగినా, దాని దగ్గర సమాధానం వుండడని తెలుసు, అందుకే, "నీకు పెద్దవాళ్ళ విపయాలు అనవసరం." కోపం గా అన్నాను.

"ఏమిటి అనవసరం? రోజూ ఇంట్లో గొడవ! పూనా రాక ముందు ఎంత హేపీ గా పుండేవాళ్ళం! మరి ఇప్పుడు? ఎప్పుడన్నా మీరిద్దరూ వోట్లాడుకోని రోజు వుండా. ఎవరన్నా వస్తే ఎంత ఎంబ రాసింగ్ గా వుంటోందో! అసలు ఆర్ యూ నాట ఎష్టేవ్వీ!?"

"అర్ ఆఫ్ యై సడన్.. వై ఈన్ దిన్ డైరెక్న్ బిజినెన్ బికేం నో ఇంపెర్టెంట్ బు యూ?" సూటిగా ప్రశ్నించింది నా కూతురు.

"సాహితీ నీకు తెలీదు. నేను చెప్పినా అర్థం అవచు. నేను నీ వయసు లో వున్నప్పుడు ఎలా

పుండేదాన్ని తెలుసా? నీ కు పెద్దయితే ఎలా డాక్టర్ అవాలని పుందో నాకు అలాగ నీ అంత పున్నప్పటి నుండీ మూవీ డైరెక్టర్ అవాలని పుండేది. కానీ మీ డాడీ ని లవ్ చేసాక అవన్నీ మర్చివోయాను. డాడీ జాబ్, తరువాత నువ్వు పుట్టుడం, నీ సూగ్రెల్. ఇప్పుడు కొంచెం ఔము పుండి నేను నా హజీ తీర్చుకోవాలను కుంబే మీ డాడీ కి ఏమిటి కంప్యూటర్? నీ కు ఏం తెలుససి నన్ను అడుగుతున్నావ్?"

"సో.. నువ్వు ఇన్నాళ్ళా హేహీ గా లేవా? బెల్ మీ.. లాష్ వన్ మంత్ నుండి మనలో ఒక్కశ్శు హేహీ గా లే ము. నువ్వు ఎప్పుడూ వంటింట్లో గిన్నెలు పిరగ్గట్టిస్తావ్.. డాడీ నువ్వు గట్టి గట్టి గా అరుచుకుంచారు. ఫోన్ మాట్లాడితే నువ్వు ఏడుస్తావ్. మనీ కోసం కానప్పుడు వైడోంట యూ లెట్ ఇట్ గో అమ్మా?"

కళ్ళల్లో నీళ్ళు తీరుగుతుండగా సాహితి అలా అడిగే సరికి ఏమిటో నాకు చాలా సిగ్గు వేసింది, బాధ వేసింది. శ్రీధర్ చిన్న మనష్టత్వం తోనే ప్రవర్తిస్తున్నాడు.. అది సందేహం లేదు. కానీ దాని వలన నాకు ఇన్నాళ్ళలో ఒక్క రోజు కూడా ఏమీ అనిపించలేదు. తన తప్పు ని వేలెత్తి చూపటం కోసం నేను ఎంతలా నా మన శ్యాంతి ని కోలోప్పేతున్నావో అర్థం అయింది. నా సంసారం కోసం నేను ఈ చిన్న త్యాగం చేయలేనా? అనిపించింది. నా పట్టుదల లో ఎలా ప్రవర్తించావో అర్థం అయి నా కూతురి తో నా వాదన విసిపించటానికి కూడా నోరు పెగలలేదు.

జానకి రామ్ కి ఫోన్ చేసి, నా పరిష్కారి పివరించాను. బహుశా నేను ఇంత సడవ్ గా శ్రీధర్ కి నా సిర్రాయం ప్రకటించి తప్పు చేసానె మో అని మొదటి సారి ఆలోచించి, ఇదంతా మానేస్తే? అనే డైరెక్టన్ లో ఆలోచించాను.

సాయంత్రం శ్రీధర్ వచ్చేక నా సిర్రాయం చెప్పాను. తనని సాధించవచ్చు నన్ను ఈ విధంగా సిర్రాయం తీసుకునేలా చేసినందుకు. కానీ, నాకు కావలసినది నా పంతం కాదు.. నా అదివరకు సంతోషం తో సిండిన సంసారం. జానకి రామ్ రాని కితం నేను రాజీ పడే బతుకుతున్నాను. కానీ దాని వలన ఎప్పుడూ బాధ పడలేదు నాకు తెలిసే. ఇప్పుడు ఎందుకు పడాలి.. ఒక రొటీన్ కి ఆలైఫ్ అల వాటు పడి వోయాక మళ్ళీ పాత రోజులు ఆ జ్ఞాపకాలూ తప్పుకొని ఎందుకు నా ప్రశాంతత పాడు చేసుకోవాలి? ఈ పుద్దెశ్యం తో ఎంత అసహజం గా పున్నా, ఎంత శ్రీధర్ గిల్లీ ఫీల్ అపుతున్నా, నేను ఏమీ ఫీల్ అవనట్టే కొన్నాళ్ళు నటించి, తరువాత ఆ రొటీన్ లో పడి వోయాను.

* * *

"మరి నువ్వు ఆ "Teens Thrills" సీరియల్ కి పని చేసావు కదా? అదె ప్పుడు?" ఆశ్చర్యం గా అడిగింది కపిత.

"అప్పుడే" చేరువ నువ్వుతో చెప్పాను.

"అదెలా? ఇప్పుడే కదా చెయ్యిట్టేదు అని జానకి కి చెప్పాను అన్నావ్?" అయి మయం గా అడిగింది నీరజ.

మోనా కూడా నేను చెప్పే జవాబు కోసం ఆశక్తి గా ఎదురు చూస్తోంది అని నిర్ధారణ చేసుకొని కొనసాగించాను..

* * *

నాకు క్లాస్ పీకినట్టే సాహితి శ్రీధర్ కి కూడా ఎదో క్లాస్ పీకింది. నా దగ్గర వాళ్ళ నాన్న పత్రం మాట్లాడింది. మరి వాళ్ళ నాన్న దగ్గర నా పత్రం మాట్లాడిందె మో! ఆ ఆదివారం వచ్చేసరికి గిల్లే లింగ్ తో శ్రీధర్ నన్ను డైరెక్ట్ చేయమని బతి మాలే ప్రైట్ కి వచ్చారు. కానీ కొంత అప్పటికి నాకు డైరెక్ట్ చేయాలన్న ఉత్సాహం తగ్గటం, కొంచెం ఉక్కోషం.. తను చెయ్యి మన్నప్పుడు చెయ్యాలి.. మానేయి మన్నప్పుడు మానేయ్యాలా అని! అందుకే, నేను చేయను అని చెప్పాను. దానితో శ్రీధర్ వెళ్ళి జానకి తో మాట్లాడాడు. ఆఖరికి ఇద్దరూ వచ్చి ఆ మూడు ఎపిసోడ్లకీ నేను కో-రైట్ చేసేటట్టు ఒప్పించారు.

* * *

"హో స్విట్!" ముచ్చులు గా అంది మోనా.

"ఎంతెనా, నువ్వు చాలా తెల్తువైనదానిపి. ఎక్కుడ ఏ స్విచ్చు లు పున్నాయి నీకు బాగా తెలుసు!" మెచ్చుకోలుగా అంది రాధిక.

"మరి తరువాత?" అడిగింది నీరజ.

"తరువాత ఏముందీ!? ఆ సీరీస్ పెద్దగా హిట్ అవలేదు. నాకు మళ్ళీ అవకాశాలు రాలేదు. నేను ఒక రకం రిలీఫ్ తో, శ్రీధర్ ఒక రకం రిలీఫ్ తో ఊపిరి పీల్చుకున్నాం" భోజనాల దగ్గరకి నడుస్తా అన్నాను.

"సీరిస్ హిట్ అయి, మళ్ళీ మీకు చాన్స్ లు వచ్చి పుంటే ఏం చేసేవారు?" కుతూహలం గా అడిగింది మోనా.

"సిజం చెప్పాలంచే, ఎదో ఆ ఎక్కు పీరియన్స్ ఎలా పుంటుందో అని చేసాను కాణి, నాకు అయితే, హేహీ గా ఏపెస్సున్ లే కుండా ఇంట్లో పుండటమే నచ్చింది. సో, నేనూ మళ్ళీ ఆ తరహ పనుల జోలికి పెశ్చాలను కోలేదు." ప్రీత్తి లోంచి మంచి నీళ్ళు తీస్తా అన్నాను.

"అయితే మోనా నువ్వు కూడా మరి ఇలాంటి ప్రైక్ ట్రీట్ మెంట్ ఎదో ఒకటి ఇవ్వాలి రాకే వ్వీ కి. నువ్వు చేస్తాను అని దెబ్బలాడటం కన్నా, తనే చెయ్యా అని నిన్ను బతి మాలే లా చెయ్యాలి.. చూడు మరి మీ ఆయన స్విచ్చు లు ఎక్కుడ పున్నాయి!" అల్లరి గా అంది నీరజ.

* * * End * * *

మీ సూచనలు, సలవోరా రచయితి [SKU](#) కి తెలియజేయండి.